

Lukijana uusnatsi

Tutkija saa harvoin tietää, miten hänen tekstiään luetaan kansan syvien rivien keskuudessa. Eräänä päivänä lukijan salaisuus raottui, kun sain suoraa palautetta “uusnatsilta”, joksi olen anonyymien lukijani nimennyt. Ku Klux Klan -siteeraukset ja Daavidin-tähti ovat osoituksia ainakin uusnatsismi-sympatioista.

Tapahtumien kulku on seuraava. Sain elokuussa 96 yllättäen käsiini kappaleen Marjo Kylmäsen toimittamaa kirjaa Me ja muut. Kulttuuri, identiteetti ja toiseus (1994). Kyseinen kappale oli jouduttu poistamaan erään kaupungin kirjastosta, koska juuri minun artikkelini “Länsimaisen estetiikan rasismi” oli töhrity roiseilla reunahuomautuksilla.

Koska Me ja muut on tiedekustantamo Vastapainon julkaisu, olen kuvitellut sen peruslukijoiden olevan akateemisesti suuntautuneita “antirasisteja”. Olen olettanut, että estetiikka-aiheeni ei inspiroisi laajempaa lukijakuntaa, koska se mielletään eeteriseen korkeakulttuuriin kuuluvaksi.

Toisin kävi. Yllättäen sain kaipaamani “ihannelukijan” sijasta “painajaislukijan”, joka luki härskin vastahankaisesti tekstiini sisältyviä suostutteluja ja päätelmiä. Sitkeä kommentaattorini oli niitannut kirjoitukseni marginaaleihin näkemyksiään valkoisen rodun ylivoimasta, jota itse pyrin eri keinoin kyseenalaistamaan.

Mitä ajatuksia kirjoitukseni “uusnatsissa” kirjoitti?

Antirasisti (Eila Rantonen)

TAITEESTA JA KULTTUURISTA

(AR) “Kolonialistiset valtarakenteet ja rassistiset ajatusrakennelmat ovat läpäisseet länsimaisen filosofian perinteen, ja soluttautuneet myös ‘neutraaliin’ estetiikkaan ja abstrakteina pidettyihin taideteorioihin.” (s. 132)

(AR) “Suurten esteetikkojen tekstit sisältävät suoria rassistisia kannanottoja, jotka on kuitenkin yleensä haluttu unohtaa.” (s. 131)

(AR) “Humen mukaan alempaan yhteiskuntaluokkaan kuuluvien valkoisten joukosta voi nousta joskus lahjakkuuksia, mutta mustat eivät ole kuitenkaan tuottaneet mitään merkittävää taidetta, tiedettä, eivätkä käsitöitä.” (s. 141)

(AR) “Toisaalta filosofit saattoivat tuomita orjuuden, mutta pitää silti länsimaista kulttuuria muita kulttuureja ylempänä.” (s. 145)

RODUSTA, MUUKALAISVIHASTA JA TASA-ARVOSTA

(AR) “Toiseuden käsitteen avulla on selitetty sitä ajattelun mallia, jonka avulla yksilöt ja ryhmät luovat “me/muut” -jakoja: hierarkkisia eroja suhteessa itsen tai oman ryhmän kannalta tuntemattomiin tai pelottaviin asioihin.” (s. 133)

(AR) “Monet etnisyyden tutkijat, kuten Henry Louis Gates ovat korostaneet näkemystä rodullisesta erosta olennaisesti keinotekoisena rakennelmana.” (s. 133)

(AR) “Afrikkalaisamerikkalainen Henry Louis Gates on korostanut, että saksalainen filosofi Immanuel Kant (1724-1804) oli ensimmäisiä nimekkäitä eurooppalaisia filosofeja, jotka samastivat ihonvärin ja älyn.” (s. 140)

ÄLYSTÄ JA ROTUSEKOITUKSISTA

(AR) ““Rotuja” ei ole, mutta sosiaalisissa käytännöissä voidaan tuottaa rotusyrjintää.” “Rasismissa rodullista luokittelua käytetään erilaisten sosiaalisten, poliittisten, oikeudellisten, taloudellisten ja kulttuuristen käytäntöjen perustelemiseen, ja näin estetään tiettyjä ryhmiä pääsemästä käsiksi materiaaliin ja

Rasisti (Painajaislukija)

(R) “Onko “neutraali” estetiikka sitä, että kaikenmaailman tuhtelijoiden tuotokset ovat yhteismitallisia esimerkiksi Michelangelon kanssa?”

(R) “Valkoisten rotuvaisto on kauneuden tajua. — kaikki suuret taiteilijamme Euroopassa olivat rotutietoisia — vrt. nyky “taiteen” surkeus!”

(R) “FAKTA: Neekerit eivät ole luoneet ainoatakaan korkeakulttuuria. Sano yksikin musta nero!”

(R) “Olisiko heidän sitten pitänyt pitää savimajakulttuuria samanarvoisena?”

(R) “Masokismin kliimaksi = valkoisten itseinho ja muiden kumartelu. Minkä helvetin takia kaikki sosiologit ovat vasemistolaisia? Sehän näkyy niin selvästi läpi, että oksettaa, turha puhua mistään objektiivisuudesta.”

(R) “Yks jutku löytyi. Okei, tämän mukaan valkoiset ovat piruja entä neekerit? Mikä on heidän suhtautumisensa meihin? Heillä on oikeus vihata meitä, mutta meillä ei heitä.”

(R) “Koska mies on neekeri, on silloin hänen etunsa mukaista propagoida tasa-arvoa.” Tasa-arvo on myytti.”

(R) “IDEOLOGIAA! Rotujen älykkyyseroista on tehty monia tutkimuksia, jotka todistavat neekerien keskimäärin 15 pistettä heikompaa tulosta (valkoisilla n. 100 tai ylöspäin, mustilla 85. Lue Richard Herrnstein & Charles Murray: The Bell Curve, Hans Eysenck etc. etc. Arhur Jensen, William Shockley (Nobel 1966).)

symbolisiin resursseihin.” (s. 134)

(AR) “Rasimi keskittyy nimenomaan ihmisten ulkoisiin piirteisiin. Ruumiillisista tuntomerkeistä tulee eroja tuottavan rasisisen diskurssin merkityksen kantajia. (s. 139). Valistusfilosofi Montesquieun mukaan afrikkalaisten erilainen ulkonäkö oikeutti orjuuden.” (s. 137)

NAISISTA JA NAISKAUNEUDESTA

(AR) “Erityisesti feministiteoreetikot ovat pitäneet länsimaista estetiikkaa ja taideteorioita mieskeskeisinä, ja pyrkineet luomaan naisen kokemuksen huomioon ottavia taideteorioita.” (s. 132)

(AR) “Erityistä inhoa Lessingissä herätti hottentottinainen: “Kuinka kukaan voi pitää hellän rakkauden kohteena tai kauniina hottentottinaista, jonka ruumis on voideltu vuohen rasvalla, jonka hiukset tihkuvat rasvaa ja jonka käsivarsiin ja jalkoihin on sidottu eläinten suolia. Nainen herättää ainoastaan naurua, ei rakkautta.” (s. 139)

(AR) “Yhdysvaltalaisen kirjallisuuden stereotyyppiset mustat naiset, kuten “black mammy” rehevänä matriarkkahahmona sekä seksikkäät “kissanaishahmot” on tavallisesti esitetty vastakohtiksi valkoiselle naiselle, jonka tehtävänä on ollut edustaa ihanteellista, kristallimaisen hentoa naiskauneutta.” (s. 144)

JAZZ ON VALKOISEN MIEHEN KEKSINTÖ

(AR) “Mustaan estetiikkaan sisällytettiin esimerkiksi Yhdysvaltain mustien ghettojen tyyli, rytmit, värit ja musiikki (kuten blues ja jazz) sekä mustan kulttuurin puhemuodot - koko suullinen perinne.” (s. 136)

(AR) “Hegelin mukaan “Neekereiden luonne [...] ei ole vastaanottavainen millekään kehitykselle eikä sivistykselle ja sellaisina kuin näemme heidät tänään, niin sellaisia he ovat aina olleet.” (s. 143)

(ER) “Afrikkalaisamerikkalaisten mukaan mustat ovat joutuneet edustamaan valkoisten maailman negatiivista peilikuvaa, jonka avulla valkoiset ovat voineet vahvistaa omaa identiteettiään (s. 135).”

VALKOISEN RODUN TUHOSTA

(AR) “Stuart Hall näkee juuri viitteellisen rasismin vallitsevampana ja läpituokevampana kuin avoimen rasismin. Sen edustajien on vaikea nähdä puheensa rasisisuutta eli diskurssiin kätkeytyneitä ja luonnollisiksi esitettyjä rasisisia oletuksia.” (s. 147)

(AR) “Parerga und Paralipomena” -teoksen toisessa osassa Schopenhauer tosin tuomitsi orjuuden “ihmissuvun rikosasiakirjojen mustimpana lehtenä” eli osoituksena ihmisen paholaismaisesta julmuudesta”. (s. 151)

— Tiede sanoo toista, mutta MEDIA vaikenee. Pyrkimys tuhota valkoinen rotu rotujen sekoituksella. Eräät Levantin perilliset haluavat tuhota valkoisen rodun. Kun valkoinen rotu sekoittuu sen keskimääräinen älykkyydosamäärä laskee. Uuden maailman ruhtinaiden on silloin helpompi hallita harmaata identiteettiään tietämätöntä mulattimassaa, joka on vieläpä tyhmää.”

(R) “Ei se vaan neekerin pienempi älykkyys. Mongolit eivät joutuneet valkoisten orjiksi. Älykkyystestit ovat jo 1960-luvulta lähtien todistaneet, että neekereillä on selvästi keskimääräistä alempi äö kuin esim. eskimoilla tai valkoisilla.”

(R) “Voi Luoja! Minkäs sille sitten voi, että valkoinen mies on saatanan ylivoimainen.”

(R) “Kumihuulet, rasvaperse, lättänenä, kähärä tukka. vrt. pohjoinen nainen — kuin kaksi eri LAJIA. Arabit ja mongolit ihannoivat pohjoista naiskauneutta, mutta inhoavat neekerinaista. Ei pidä sekoittaa pohjoisafrikkalaisia neekereihin. Pohjoisafrikkalaiset ovat alunperin kuuluneet valkoiseen välimeren rotuun. Myöhemmin rodun sekoitusta.”

(R) “Seemiläiset taustapirut pyrkivät hajoittamaan ja jakamaan palasiksi valkoisen rodun yhdistämällä neekerinaiset ja valkoiset naiset valkoista miestä vastaan. Lopputulos: myös valkoinen nainen häviää ja valkoinen mies häviää.”

(R) “Blues on lähtöisin valkoisten bluegrassista. Huom. kitara on valkoisten keksimä. Entä Jazz? Kehittynyt valkoisten swingistä. Soittimet valkoisten keksimiä.”

(R) “Kuten myös tänään. Katso New Yorkin Ghettoja, primitiivistä ja monotonista hip-hop “musiikkia”. Graffitit ovat viidakkotaidetta “Voit ottaa nekerin pois viidakosta, mutta et viidakkoa neekeriltä” (Ku Klux Klan).”

(R) “Entä valkoiset hip-hopparit? Eivätkö he nakerra valkoisten identiteettiä?”

(R) “Ollaan varpasillaan, ettemme vain leimautuisi rasisteiksi, neekerit voivat kyllä rauhassa lietsoa rotuvihaa. Kysymys lukijalle: kuinka monta prosenttia valkoisia on tällä hetkellä maailmassa? Vastaus: 8 % (puhu siinä sitten “rasismista”).”

(R) “Se oli väärin, mutta se ei oikeuta siihen, että sen varjolla valkoinen rotu on itseinhossaan tekemässä rodullista itsemurhaa (tosin juutalaisten yllyttämänä, mutta kuitenkin). Race mixing is real. Holocaust, not Holofoax like Jews.”

ANTIRASISMIN PAPITTARET VASTAAN VIIMEISET PATRIOOTIT

“‘Rasismi’, sanon, niin kuin se sana meillä tavallisesti sanotaan eli moralistisena terminä. Niin kuin sen sanoo nämä antirasismien papittaret, gallupien mukaan tavallisesti pitkälle koulutetut kaupunkilaisnaiset. Tyypillinen ‘rasistihan’ gallupeissa on ikääntynyt maalaisäijä taikka vähän koulutettu nuori kundi.”, Matti Pulkkinen, *Ehdotus rakkausromaaniksi*, 1992

Voiko rasismien vastaisella kirjoituksella olla osuvampaa lukijaa kuin “rasisti”? Kiistatta “painajaislukijani” muistuttaa suorasukaisuudessaan nurinkurisesti myös ihannelukijaa. Yleensä tiedekirjat saavat palautetta vain kirja-arvioissa. Mutta niistä kiivaimmatkin on laadittu suodatetun maun ja kaavan mukaan, jossa kaikkea ei saa sanoa ääneen. Sen kieltää jo lehtimiesetiikka, puhumattakaan itesesensuurista.

Painajaislukijani interventiot muistuttavat “pirua raamatun äärellä”. Dialogia tai dialogin irvikuvaa käymme rasismista samassa hengessä kuin ateisti ja uskovainen Jumalan olemassaolosta. Yhtäläillä me molemmat (“rasisti” ja “antirasisti”) olemme riippuvaisia toisistamme. Kieltämättä jotkut “uusnatsin” vastaväitteistä ovat häivähtäneet myös omassa mielessänikin. Kääntymystä ei tainnut siltikään tapahtua kummankaan kohdalla. Antirasismien logiikalla ei ole helppo murtaa rasismien kielioppia.

“Uusnatsin” sanasodan kohteena ovat kirjoitukseni väittämät, joilla yritän havainnollistaa länsimaisen ajattelun ylimielisyyttä. Hän perustelee omia vastakkaisia kantojaan osin tiedemaailman käytäntöjen mukaisesti. Tukenaan hänellä on tilastotietoja ja viittauksia ulkomaisiin tutkimuksiin, jotka on luettu “rasistisen” tutkimuksen kaanoniin (esim. *Bell Curve* -teos).

Lukijan kommentit kielivät nuorisokulttuurin tuntemuksesta (maininnat graffiteista ja hip-hopista). Tosin samoja äänenpainoja on esiintynyt vaikkapa amerikkalaisilla “rasistisilla” professoreilla sekä antirasismien kriitikoilla, jotka ovat arvostelleet länsimaisten valkoisten ylenpalttista syyllistämistä. Myös Eurooppa-intoilun pohjavireissä sekä EU-vastustajien suomalaisuuden puolustuksissa voi löytää kaikuja “uusnatsin” seuraavanlaisista aatoksista: “Jos tulemme monikulttuuriseksi maailman kyläksi, maailmantalous pompottelee meitä miten tahtoo. Sekoittamalla kansojen mereen luovumme kaikesta mitä meillä on. Suomalaisuus: rotu (valkoinen), kieli (suomi), kulttuuri (eurooppalainen). Näistä luopumalla tulemme mulateiksi (ilman omaa rotua ja kieltä).”

Mainittakoon vielä kirjasta *Me ja muut* Minna-Marika Lindströmin viholliskuva-aiheinen kirjoitus, jossa siteerataan UNESCO:n peruskirjaa “koska sodat syttyvät ihmisten mielessä, täytyy myös rauhan puolustus rakentaa ihmismieliin.” (S. 179) Tähän “uusnatsi” kommentoi linkolalaisittain: “Maailmassa on 5,5 miljardia ihmistä. Elintila loppuu. — Joidenkin on kuoltava, jotta jotkut saavat elää. Muuten kuolemme kaikki.”

Ehkä kirjoituksestani on tarttunut jotakin uusnatsien sympatiseeraajan harjakseen tai nahkatukkaan? On kuitenkin pakko myöntää, että vastapelurini näyttää saaneen vain lisää polttoainetta ja potkua esittelemistäni eurooppalaisten filosofien “etnosentrististä” kommentteista. Tästä lähtien hän voi tukeutua vaikkapa G.W.F. Hegelin Afrikka-käsityksiin tai David Humen sivuhuomautukseen halutessaan puolustaa muukalaisvihaa ja länsimaisia linnakkeita.

Rantonen, Eila, “Länsimaisen estetiikan rasismi”, teoksessa *Me ja muut. Kulttuuri, identiteetti ja toiseus*, toim. Marjo Kylmänen. Vastapaino, Tampere 1994.